

derfor ogsaa nu med Tillid til sin Konge, i den Fortrøstning, at han vil lytte til Landets Ord, der fremgaae af levende og oprigtig Omhu, saavel for Kongens og

Kronens Lary, som for det danske Folks Ret, der i de for Kongen og Kronen faresulde Aar har maattet gjøre Tysbest for det hele Rige.

Broberga, H. Hage, S. A. Hansen, 2 Jacobsen.

S. A. Hansen, 2 Jacobsen.

Ordfører.

Ordfører.

Monrad, Eschering.

Eschering.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

Formand.

II.

Betænkning

Udkast til Lov om Forandringer i Anordningen af 13de August 1841. (Afgivet af Folkethingets Udvalg.)

uden Valg, paa Grund af en vis Eiendomsbesiddelse, selvfolgellig maatte bortfaade, naar de vedkommende større Lodseiere ikke længere vare berettigede til at tage Sæde, der i denne Egenkab, havde Rigsdagen ikke anset det nødvendigt bestemt at udtale dette i Loven; men Udvalget kan paa den anden Side eihelsker see, at der kan indvindes Noget imod, at det udtales.

Det Udvalg, der af det ærede Thing er nedsat, for at tage Udkast til Lov om nogle Forandringer i Anordningen af 13de August 1841 under Dervedelse, afgiver herover sin Betænkning som følger:

Udkastet deler sig i tvende Hoveddele, idet §§: 1—9 indeholde Bestemmelser vedkommende Sogneforstanderskabernes Sammensætning og §§: 10—12 angaae Valg til Amtsraadene. Sammenholdes den førstnævnte Deel af Udkastet med den i Rigsdagens sidste Sæstion vedtagne Lov om Forandringer i Anordningen af 13 August 1841, der er nægtet Igl. Sanctio, vil det findes forskjelligt fra denne i følgende Punkter: § 1 i Udkastet har den Tilfoining, at det ikke skal være noget Medlem af Sogneforstanderskabet tilladt at lade møde for sig ved Fuldmægtig. Da den Tilbælsel til at lade møde ved Fuldmægtig, som i § 2 af Anordningen af 13de August 1841, er givet de Lodseiere, der indtræde i Sogneforstanderskabet

uden Valg, paa Grund af en vis Eiendomsbesiddelse, selvfolgellig maatte bortfaade, naar de vedkommende større Lodseiere ikke længere vare berettigede til at tage Sæde, der i denne Egenkab, havde Rigsdagen ikke anset det nødvendigt bestemt at udtale dette i Loven; men Udvalget kan paa den anden Side eihelsker see, at der kan indvindes Noget imod, at det udtales.

§ 3 i den af Rigsdagen selv vedtagne Lov er ikke optagen i det foreliggende Udkast. Den bestemte, at hvor Antallet af de Eiendomme, der hjemle Valgret, ikke var mindst 4 Gange saa stort som Antallet af de Pladser i Forstanderskabet, som besattes ved Valg, der skulde dette Tal udfylbes ved at medtage saamange, som dertil behøvedes, af de Eiendomme, der kom det bestemte Hartkorn eller den fastsatte Bygningsværdie nærmest. Denne Paragraph var ikke indbragt i Loven af Folkethinget, men blev paa Foranledning af den forrige Indenrigs